

Publicerad 2019-10-01 00:44 av smultronbergen

Julie i psykoterapi. Åter.

Julie vill beskriva dö av längtan

kalla på

Julian vill avvakta. Nyktra till

börja om.

Jagets hopp över hav tillbaka.

Drar ut skammens gränser.

Som att välja att behålla en graviditet

stegen bort från dig. Det fanns

inget annat. Ett ovalt och ett valt.

De jag älskar. De enda som älskat.

mitt sovrum har blå Morristapeter

sänggaveln guldgul. Bramble. Den

vackraste tapeten av dem alla.

Är en yta pinsam

intredning, konst, färg mitt bråddjup

mitt mörker. Min sorg.

Ikväll har Julian satt upp efterlängtd

hallampa och filmstjärnans piruetter

över trångheten har inte lurat Julie

en endaste sekund. Vet att tystnad

ryser sorgen bjuder in.

Åter. Vad är en lampa i ett tak av

mässing ? Vad är en bal på slottet?

Ingenting väser de bägge två men

av helt skilda skäl. Julian kan

minsann förföra om hon måste.

[Julie räknar skuggor]. En enda skugga

av en ofattbar förlust.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren smultronbergen med Poeter.se id #40881 innehar upphovsrätten